

ומנחה מזכירים מעין המאורע בברכת עבודה או בברכת הודאה.

- ולדעת רבן שמעון בן גמליאל ורבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקא, בשבת אין מזכירים מעין המאורע בעבודה, אלא בברכת קידוש היום, ופותח בה בשל שבת, וממשיך בשל יום, ומסיים בשל שבת.

ואמר רב הונא, אין הלכה כאותו הזוג, אלא כתנא קמא שאומר מעין המאורע בעבודה.

וכל זה בערבית שחרית ומנחה, אבל מוסף, מאחר שגם בראש חודש וחולו של מועד שאינם בשבת, יש בהם ברכה לקדושת היום, כשחלים בשבת, אומרים יחד בברכה אחת קדושת שבת וקדושת היום.

ומתחיל בשל שבת, וממשיך בשל יום. ולענין הסיום, דעת בית הלל שמסיים בשל שבת בלבד, ודעת רבי שמסיים בשבת ויום יחד "מקדש השבת וישראל והזמנים", או "מקדש השבת וישראל וראשי חדשים", וכן ההלכה.

להניח עירובי תבשילין ביום טוב ראשון

כשחלו שני ימים טובים של גלויות בימים חמישי וששי, ושכח להניח עירובי תבשילין מערב יום טוב, להתיר לו את הבישול לשבת, הכל מודים שיכול להניח את העירוב ביום הראשון.

ויאמר, אם היום חול ומחר קודש, עתה ערב יום טוב, ואני מניח עירוב תבשילין, להתיר את הבישול מיום טוב החל מחר, לשבת. ואם היום קודש ומחר חול, איני צריך להניח עירוב כלל, שהרי מחר חול ומחול מותר לבשל לשבת.

להניח עירובי תחומין ביום טוב ראשון

כשחלו שני ימים טובים של גלויות בימים חמישי וששי, ורצה ללכת בשבת חוץ לתחום ושכח להניח עירובי תחומין קודם יום טוב נחלקו חכמים אם יוכל להניחם עתה.

לדעת רב חייא בר אשי אמר רב – מאחר שיום אחד בלבד קודש, יניח את העירוב בשני הימים, ובכל יום יאמר, אם היום חול עתה יקנה לי עירובי, וממה נפשך קנה עירובו ביום חול שלפני שבת.

ולדעת רבא – אינו יכול להניח עירובי תחומין ביום טוב, כי הנחת עירובי תחומין